

A kezet jól ismerjük, eddigi munkáját Isten áldása, országunk gyarapodása kísérte.

A csendes jubileum órájában nincs számunkra nagyobb megnyugvás, mint az a tudat, hogy Kormányzónkért *minden* magyar szív egybedobban és minden magyar fohász forró áhítattal száll a Mindenhatóhoz: „*Uram, tartsd meg nekünk Horthy Miklóst!*“

M.

Aggodalmak.

Már az elmúlt év tavaszán, amikor Kárpátalja visszatért, több ízben rámutattunk arra, hogy a faellátás tekintetében nem szabad túlzottan vérmes reményeket táplálni.

A tüzfáról már előre jeleztük, hogy a Kárpátalján mutatkozó feleslegek legjobb esetben a többi országrész ezideig vámkülföldről ellátott szükségleteit fogják fedezni, de ezt is csak abban az esetben, ha a régi csonkaország termelésében visszaesés nem áll be.

Rámutattunk arra, hogy a kárpátaljai három falepárló foglalkoztatása — ami pedig mind az ottani munkaalakalmak szolgáltatása, mind faszénfogyasztásunk és vegyi iparunk nyersanyag-szükségletének fedezése szempontjából fontos — elég jelentős mennyiségeket fog az ottani termelésből elvonni.

Rámutattunk arra is, hogy a legkedvezőbb termelési viszonyok mellett is csak amnyi feleslegre számíthatunk, ami egy esetleges kemény tél többszükségletét fedezheti.

Többször hangoztattuk, hogy szerfa-termelésünk sem fog jelentős fölöslegeket mutatni még kemény lombfában sem, különösen akkor, ha legelsőrendű szükségleteinket (talpfa stb.) belföldről akarjuk ellátni.

Nyomatékosan hangsúlyoztuk, hogy a behozatali lehetőségeket egyáltalán nem tartjuk biztosítottaknak sem tüzfában, sem szerfában s ennek a véleményünknek hivatalos tárgyalások keretében is sokszor adtunk kifejezést.

Előre jeleztük, hogy akár a gazdasági viszonyok, akár az időjárás változása jogcím lesz még a lekötött kül-

földi szállítások teljesítésének elődázására is, vagy legalábbis jóval magasabb árak követelésére.

Továbbra is fönntartjuk azt a két évtized óta hangzottatott elvünket, hogy *csak belföldi termelésünk minden eszközzel való előmozdítása* menthet meg bennünket már kissé válságos időkben is az ellátatlanságtól.

Adatokkal igazoltuk, hogy kicsinyes árleszorítások, amelyek a fogyasztásra nézve nem jelentenek számottevő segítséget, megbéníthatják bizonyos vonatkozásokban a termelést és nehézségeket okozhatnak az ellátásnál.

Rámutatunk arra is, hogy az intézkedések határozatlansága, a tisztázatlan kérdések által szült bizonytalanság nemcsak a forgalmat bénítják, de magát a termelést is le fogják csökkenteni.

Külön kiemeltük, hogy az utolsó 5 év fogyasztása az enyhe időjárás és csökkentett ipari foglalkoztatás miatt nem adja azt az átlagot, amivel keményebb tél és az ipar erősebb igénybevétele mellett számolnunk kell s így a szükségletek igen könnyen jóval az előző évek átlag-fogyasztása fölé emelkedhetnek.

Sajnos, ezek az aggodalmaink jelentős részben valóra váltak s a termelés szempontjából úgyszólván elemi csapás jellegű időjárás mellett a ma már kitermelt mennyiségeket alig becsüljük többre, mint 60—70%-ára azoknak a készleteknek, amelyek más esztendőben ilyen időtájt már kitermelve rendelkezésünkre állottak.

Őszintén megvalljuk, hogy a mai politikai viszonyok mellett a behozatali lehetőségekhez egyáltalán nem fűzünk vérmes reményeket.

Kétségtelen, hogy a nyugati haretéren szembenálló ellenfelek minden elérhető nyersanyagot fel fognak kutatni és lefoglalni, hogy saját szükségleteiket fedezni tudják.

A beszerzésnél ezt a versenyt mi egyes vonatkozásokban szállítási helyzetünkől kifolyólag, más vonatkozásban pedig anyagi erő híján nem bírjuk.

A közös magyar-lengyel határ ebből a szempontból ránkézve teljesen értéktelenné vált. Keleti szomszédainktól sem számíthatunk túlerős támogatásra.

Kétségtelen tehát hogy az egész magyar erdőgazdaság újabb nagy erőfeszítések előtt áll.

Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy az elmúlt év nem elég határozott, sok bizonytalanságot szülő intézkedései nem voltak alkalmasak arra, hogy ezt az erőfeszítést megfelelően előkészítsék.

Éppen ezért kettőzött aggodalommal tekintünk a legközelebbi idők elé.

Nem nyugtat meg bennünket az a szomorú elégtétel, hogy az elkövetkezendő nehézségek csak igazolni fogják mindazt, amit az erdőgazdasági beruházások, alföldfásítás, kopár-erdősítés, állomány-átalakítások, hitelbiztosítás stb. érdekében annyiszor hoztunk föl érv gyanánt.

Hiába hivatkoztunk a jövőre való gondoskodás kötelezettségére, hiába utaltunk az illetékesek és legilletékesebbek súlyos, mondhatjuk *történelmi felelősségére*, fölajdulásunk pusztába kiáltó szó maradt.

S ma itt lebeg fölöttünk újra az ellátatlanság veszedeleme.

Egyesületünk a fennforgó nehézségekre külön fölterjesztésben hívta fel a földművelésügyi miniszter úr figyelmét és utalt arra is, hogy a mezőgazdasági munkák megindulásáig még rendelkezésre álló néhány hetet feltétlenül ki kell használni.

Sajnos, úgy látjuk, hogy az ezirányú intézkedések lehetősége meglehetősen kicsúszott az erre leginkább illetékes, a viszonyokat legjobban ismerő földművelésügyi minisztérium kezéből.

A viszonyok ismerete nélkül tett intézkedéseknek pedig ma igazán súlyos következményei lehetnek. És mi nagyon félünk, hogy a legjobb akaratú intézkedéseken kívül még kényszer-rendszabályok alkalmazásának a szükség is fel fog merülni.

Ezt pedig minden áron szeretnők elkerülni.

Nemcsak azért, mert a gazdálkodás szabadságába való váratlan, erőszakos belenyúlás megrázkodtatásokat szokott maga után vonni, de azért is, mert az ilyen intézkedések — éppen sürgősségük és szokatlanságuk miatt —

rendszerint egyesek egyoldalú és aránytalan megterhelésére vezetnek.

A magyar erdőgazdaságról igazán senki sem mondhatja azt, hogy a legnehezebb időkben is ne állott volna mindig minden erejével, teljes készséggel a közérdek szolgálatára.

Ennek a kötelességnek a teljesen átérzett tudata hat át bennünket most is, amikor ismételten kérjük az összes érdekelteket, birtokosokat és vállalatokat egyaránt: *tessék termelni!*

Termelni annyit, amennyit az érvényben álló hatósági rendelkezések mellett termelni lehet, mert ez a munka ma kifejezetten *hazafias kötelezettség*.

Bíró Zoltán.

*

Befürchtungen. Von Z. Biró.

Die Holzversorgung ist nach wie vor eine der schwierigsten Aufgaben Ungarns. Die in letzter Zeit getroffenen Regierungsmassnahmen waren vom Standpunkte einer restlosen Bedarfsdeckung nicht befriedigend; die aussenpolitische Lage und der strenge Winter weisen verschärft auf den Ernst dieser Frage hin.

Der Landesforstverein bat wiederholt und nachdrücklich energisches Eingreifen von den zuständigen Behörden und Verf. betont, dass die ungeschmälerte Durchführung aller genehmigten Schlägerungen heute patriotische Pflicht der Waldbesitzer und Holzerzeuger ist.

*

Soucis, par Z. Biró.

L'approvisionnement en bois est un problème national des plus ardens. La Société des Sylviculteurs a réclamé du gouvernement des mesures énergiques, et il est certain que l'exécution intégrale des coupes autorisées constitue aujourd'hui un devoir patriotique pour le propriétaire de forêt et le producteur de bois.

*

Anxieties. By Z. Biró.

The timber and wood supply is one of the greatest difficulties in Hungary. The Forestry Association asked the Government to take energetic measures, and it is emphasised by the author that forest owners and timber-felling undertakings should look upon it as a patriotic duty to carry out in full all the cuttings approved.